

Implementacija imovinskih zakona nezadovoljavajuca u Republici Srpskoj

Jucer, 13. marta 2000. godine, zamjenik Visokog predstavnika za povratak i obnovu, ambasador Andy Bearpark, uputio je pismo ministru za raseljena lica i izbjeglice Republike Srpske, gospodinu Miladinu Dragicevicu, u kojem izrazava zabrinutost i razocarenje zbog spore provedbie imovinskih zakona u Republici Srpskoj pod pokroviteljstvom njegovog Ministarstva.

Prema statistickim podacima Ministarstva za raseljena lica i izbjeglice Republike Srpske, pri sadasnjoj dinamici provedbe, bice potrebno 15 godina za provodjenje imovinskih zakona u Republici Srpskoj, a oko 28 godina za provedbu tih zakona u glavnom gradu ovog entiteta, Banja Luci.

Poslije vise od godine od donosenja imovinskih zakona u Republici Srpskoj 19. decembra 1998. godine, opet vlastiti statisticki podaci Ministarstva ukazuju da je u Republici Srpskoj vraceno vlasnicima i nosiocima stanarskih prava manje od 6% privatne imovine, te samo 1% stanova u drustvenom vlasnistvu ciji je povrat zatrazen. U glavnom gradu ovog entiteta, Banja Luci, vraceno je samo 3% od privatne imovine i 0,2% stanova u drustvenom vlasnistvu za koje je podnesen zahtjev za povrat.

Zamjenik Visokog predstavnika je u svom pismu konstatirao sljedece:

- Pripadnici Vaseg Ministarstva neprekidno nastoje da krivo predstave ovaj zakonski proces tvrdeci da ce svi ljudi biti izbaceni na ulicu. To nije korektno. Namjena ovih zakona je da osiguraju postivanje imovinskih prava uz minimalan negativan efekat na zakonite privremene korisnike, koji imaju pravo na alternativni smjestaj,

ukoliko njihove stambene potrebe nisu ispunjene na drugi nacin.

- Unatoc OHR-ovim nastojanjima da obezbijedi znacajno povecanje budzeta za 2000. godinu u odnosu na 1999. godinu, nije doslo do zamjetnog povecanja aktivnosti Ministarstva za raseljena lica i izbjeglice Republike Srpske na provedbi ovih zakona, te je doslo samo do neznatnog napretka u njihovoj provedbi.
- Ministarstvo za raseljena lica i izbjeglice Republike Srpske tokom zimskih mjeseci je propustilo da preduzme korake u rjesavanju pitanja dvostrukog/bespravnog koristenja stambenih jedinica. Eliminiranje takvog koristenja stambenog prostora, stvorilo bi prostor koji bi se mogao privremeno iskoristiti kao alternativni smjestaj za stvarna raseljena lica i izbjeglice kojima je neophodan smjestaj.
- Ministarstvo za raseljena lica i izbjeglice Republike Srpske dobilo je od OHR-a spiskove lica koja su prodala svoju imovinu ili obnovila svoje domove u Federaciji. Prema zakonu, takve osobe gube pravo na privremeni smjestaj u RS, sto bi opet, stvorilo dodatni stambeni prostor koji bi se mogao koristiti kao alternativni smjestaj. Medjutim, Ministarstvo nije djelovalo i zbog toga je odgovorno za nedostatak alternativnog smjestaja u Republici Srpskoj.

Zamjenik Visokog predstavnika, Andy Beapark je podsjetio ministra Dragicevica da je provodjenje imovinskih zakona od kljucne vaznosti za uspostavljanje vladavine zakona kao osnove za integraciju Bosne i Hercegovine u Evropu i njen buduci ekonomski razvoj. Vise od cetiri godine od Daytonskog sporazuma, bilo kakvi dalji izgovori koji bi odlozili pravo ljudi na preuzimanje vlastite imovine, nisu prihvatljivi.

Ambasador Beapark je konstatirao da ce se nedostatak napretka u povratu imovine smatrati izgovorom smisljenim da se prikrije nedostatak politicke volje Ministarstva za raseljena lica i

izbjeglice Republike Srpske za provedbu Aneksa 7 Dejtonskog mirovnog sporazuma.